

er forsaavidt ogsaa ligegyldigt, for vi ville kun have alle disse Oplysninger for at tage et samlet Skjøn derover, og der foreligger saa mange Anbefalinger for hæderlig Wandel, at der ingen Tvivl er om, at han er fuldt værdig til at optages paa Lovforslaget. Jeg gad vidst — jeg gjentager det — om ikke mangen En, som vi have stemt for i de forløbne Aar vilde vise sig at være mindre værdig i det ene Punkt, her er Tale om, nemlig Drifselbighed. I denne Henseende tror jeg ikke, det er værd at være for streng. — Jeg vender mig dernæst til det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel), der gjentagne Gange rettede en Bebreidelse mod Udvalget, fordi det i Betænkningen havde afstrøket den Yttring af Politimesteren, som havde vaakt saa megen Forargelse. I den Anledning tror jeg at burde give en Oplysning, som ikke er kommen frem før. Det blev Udvalget bekendt gjennem Indbringeren af Andragendet, som jeg desværre ikke ser tilstede (Kasmussen), at Vedkommende, Silja, tænkte paa at henvende sig til Indenrigsministeren for at faae en Afskrift af den Erklæring, som maatte være indgivet over hans Andragende, om, hvad Grunden var til, at han ikke blev optagen, og han ventede at kunne støtte en saadan Begjæring paa Loven om Erklærings Meddelelse, idet han mente, at Andragendet var afflaet derved, at han ikke var optagen paa Lovforslaget. Da vi fik det at vide og netop dengang vare i Tvivl om, hvorvidt vi skulde afstrøkke Erklæringen i Betænkningen, var det en ny Spore for os til at komme frem med den, fordi vi derved sparede ham den Uleilighed at søge Oplysning hos Ministeriet, men for ikke at være ubehagelige erkyndigede vi os gennem Andragendets Indbringer om, hvorvidt han ikke ønskede denne Yttring trykt, og vi fik da at vide, at han tværtimod gjerne ønskede den fremdragen for at kunne rense sig, hvilket han ogsaa har gjort offentlig i et Blad, som jeg tidligere henviste til. Jeg skal nævne det nu, det er „Morgenbladet“ for 27de Decbr. forrige Aar, hvor man vil finde en længere Artikel underskrevet A. Silja. Det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad), naar han har opfattet Udvalgets Stilling, som om man vilde gjøre Silja til en Helt og stille ham op paa en Piedestal. Det er overhovedet et underordnet Spørgsmaal i denne Forhandling. Nagtet Endringsforslaget dreier sig om denne bestemte Person, er det ikke det, som er Rjerpunktet i Forhandlingen, om denne Mand er værdig eller ei. Nei, det, det dreier sig om, det, der interesserer Thinget eller efter min Mening bør interessere Thinget mest, er hele

Sagens Gang, hvorfor jeg ogsaa har omtalt den saa vidtløftig, og min Anke er derfor ikke rettet særlig mod den høitærede Minister, der virkelig har fremmet denne Sag med al ønskelig Hurtighed, men mod vedkommende Byråds Formand, Politimesteren, og jeg udtaler gjentagende min Forundring over, at den høitærede Minister har kunnet finde sig i, at Vedkommende har været i den Grad utilbøielig til at svare paa Spørgsmaal, at fremkalde en Erklæring fra Byrådet o. s. v. og søgt at undgaa Sagen. Det kan ikke negtes, at han har i høi Grad Skinnet imod sig, at det i høi Grad ser ud, som om det er en enkelt Mand, der har søgt at anvende sin Stilling til at hindre, at vedkommende Andrager skulde naae sit Maal. Dette siger jeg naturligvis ikke af nogen personlig Avillie mod vedkommende Borgmester, som jeg ikke har den Være at kjende, og som maasse er en overordentlig dygtig og nidkjær Embedsmand, maasse netop for nidkjær, men det er for Sagens Skyld, fordi jeg mener, at det her i Thinget er vor Pligt, naar Leilighed gives, at paatale, naar en eller anden Embedsmand bruger sin Stilling til at hindre, at Medlemmer af Samfundet kunne komme til deres Ret. Det er det Afgjørende. Det har ogsaa været Grunden til, at Udvalget har ønsket ikke at vente med Sagen, men, selv om den høitærede Minister erklærede sig for, at Silja skulde komme paa Loven til næste Aar, ikke destomindre at faae ham med nu, thi Udvalget har tænkt: Kan dette passere, kan det gaa hen uden videre Paatale fra Thingets Side, saa er der andre Borgmestre og Politimestre, som paa lignende Maade kunne trække Sager i Langdrag, saa at de Oplysninger, som skulle indhentes, trække ud over den 1ste September, saa at de Vedkommende ikke kunne med. Saaledes kan det gaa Aar efter Aar, og vedkommende Embedsmænd kunne i en lang Aarrække, maasse for bestandigt, hindre Folk i at komme til deres Ret. Det beder jeg endelig bemærket, at dette er Rjerpunktet i Sagen, og det er slet ikke noget Forsøg paa at forherlige en Mand, som aldeles ikke er værdig til det. — Det ærede Medlem for Rjopenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad) er jo allerede fra forskjellige Medlemmer blevet imødegaaet, da han gjentog den Yttring, som han motiverede, saavidt jeg mindes med de samme Ord, som han fremkom med, da Endringsforslaget om Hylander var paa Tale her i Thinget for nogle Aar siden, nemlig at han ansaa Kongen berettiget til at stadfæste en partiel Lov, saa at der altsaa kunde stadfæstes en Lov om Indfødsrets Meddelelse i en anden Form end den, hvori